

ΑΔΙΑΛΕΠΤΩΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ (από την πρώτη σελίδα)

σευχής. Οι οικουμενιστάι είναι όλοι τους άνθρωποι της συμπροσευχής! Συμπροσεύχονται «ευκαίρως ακαίρως». Εντός και εκτός «έδρας». Με οποιουδήποτε αιρετικούς. Παπικούς, προτεστάντες, αγγλικανούς, μονοφυσίτες, όλους τους έχουν μετονομάσει από αιρετικούς σε «εν Χριστώ αδελφούς» και συμπροσεύχονται μαζί τους... ακόμη και στον ύπνο τους! Περισσότερο συμπροσεύχονται, παρά αναπνέουν! Δυστυχώς, τα πρωτεία στις παράνομες αυτές συμπροσευχές έχει ως πρώτος την τάξη (ή μήπως «τη αταξία»;) επί-σκοπος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ο οποίος, ως νεαρός αρχιμανδρίτης, στη διδακτορική του διατριβή, επρότεινε την κατάργηση, ως αναχρονιστικών και πεπαλαιωμένων, των I. Κανόνων, που απαγορεύουν τις εκκλησιαστικές σχέσεις ορθοδόξων και επεροδόξων. Φαίνεται, οι οποιούδες του στο Ποντιφικό Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών της Ρώμης εξασθένησαν την πνευματική όρασή του και αδυνατούσε να διακρίνει την ευδιάκριτο σε κάθε υγιή πνευματικώς οφθαλμό, ανεξίτηλο και αιωνία σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος στους Κανόνας αυτούς.

Φαντασθήτε πτυχιούχο Νομικής, να εισηγήται στη διατριβή του την κατάργηση του νόμου, που απαγόρευε την μοιχεία (ήδη από ετών έχει αποποιηθεί από το άθεο Κράτος μας), ώστε να είναι ελεύθερος να μοιχεύει αδιαλείπως! (πνευματική μοιχεία ονομάζουν οι Πατέρες τις σχέσεις με τους αιρετικούς). Φαντασθήτε Πολιτικό Μηχανικό να προτείνει την κατάργηση των τοπογραφικών διαγραμμάτων, ώστε να εισέρχωνται οι διάφοροι καταπατέσ και να καταπατούν τις ξένες περιουσίες! (θεία τοπογραφικά διαγράμματα είναι οι I. Κανόνες, που ορίζουν με ακρίβεια και σαφήνεια τα αιώνια όρια «ά έθεντο οι πατέρες ημών», τα οποία ουδείς δύναται να μεταθέσῃ, διότι οι αιρετικοί καραδοκούν έτοιμοι πάντοτε να καταπατήσουν τα «κτήματα», που κληρονόμησε από τον Χριστό, τους Αποστόλους και τους Πατέρες ή Ορθοδοξία).

Φαντασθήτε ναυτικό, να συνιστά την κατάργηση της πυξίδος και του ππδαλίου από τα πλοία! (πυξίς και ππδάλιο της νοτίς νησός είναι οι I. Κανόνες και οι οικουμενιστάι, που τους καταπατούν, ομοίαζουν με μισοβυθισμένα πλοία, που περιφέρονται εδώ και εκεί από τα αφρισμένα κύματα του Οικουμενιστικού ωκεανού, έχοντες ναυαγήσει «περί την πίστην»).

Φαντασθήτε αξιωματικό, να απαιτή την κατεδάφισην, εν καιρώ πολέμου, των τειχών, που προστατεύουν μία πόλη από τις επιδρομές των εχθρών! (προστατευτικά τείχη της Ορθοδοξίας είναι οι Κανόνες, ο Πατριάρχης μας όμως τα απεκάλεσε κάποτε «τείχη του αίσχου» και τα κατεδάφισε).

Φαντασθήτε ιατρό, να ζητά την κατάργηση της προληπτικής ιατρικής, των εμβολίων και των φαρμάκων, επειδή αυτός παρεφρόνησε και επιθυμεί να έχει σχέσεις με φορείς του AIDS! (πνευματικό AIDS είναι η αίρεση, και όσοι έρχονται σε εκκλησιαστική επαφή με τους φορείς της πρέπει να καθαιρούνται και να αφορίζωνται, ώστε να αποφευχθεί η μετάδοση του θανατηφόρου ιού και στους υγιείς).

Ακόρετος, λοιπόν, η ψυχή των οικουμενιστών, δεν χορτάινει να συμπροσεύχεται με τους αιρετικούς. Έτσι, μετά το βδελυρό συλλείτουργο Πάπα και Πατριάρχου στο Φανάρι και την επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου Αθηνών (του πρών) στο Βατικανό, μία νέα συμπροσευχή «οικουμενικό επιπέδου» έρχεται να δυναμιτίση και πάλι τα θεμέλια της ετοιμόρροπης εκκλησιαστικής μας ενόπιοτος και να κατασκανδαλίση τους πιστούς. Ιδού κάποιες λεπτομέρειές της από δημοσιεύματα του τύπου:

«Μεγαλοπρεπή υποδοχή στον ιστορικό καθεδρικό ναό του Σιρασβούργου επεφύλαξαν στον

Οι-κουμενικό Πατριάρχη το Ρωμαιοκαθολικός επίσκοπος του Σιρασβούργου, ο εκπρόσωπος της Αγίας Έδρας στο Συμβούλιο της Ευρώπης και όλοι οι επίσκοποι των χριστιανικών εκκλησιών του Σιρασβούργου, καθώς και χιλιάδες πιστοί που γέμισαν το μεγάλο ναό του 13ου αιώνα.

Πριν την οικουμενική προσευχή, τον Οικουμενικό Πατριάρχη προσεφώνησε ο αρχιεπίσκοπος του Σιρασβούργου, Σεβασμιώτατος Ζοζέφ Ντορέ, ενώ προσευχές απούθυναν οι εκπρόσωποι της ρωμαιοκαθολικής, της προτεσταντικής, της ευαγγελικής και της αγγλικανικής εκκλησίας καθώς και εκπρόσωποι των ορθοδόξων εκκλησιών της Ρωσίας, της Ρουμανίας και της Ελλάδος. Εκ μέρους της ελληνικής ορθοδόξου εκκλησίας την προσευ-

χή ανέπειρψε ο π. Χρήστος Φιλιόπης-Βλαχάβας.

Οι χριστιανοί επίσκοποι συνόδευσαν τον πατριάρχη εν πομπή μέχρι την έξοδο του ναού, που για πρώτη φορά άνοιξε την κεντρική του πύλη για να υποδεχθεί τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, και υπό τις ψαλμώδιες, που συνόδευαν τα μεγάλα αρμόνια του καθεδρικού ναού!

«Μεγαλοπρεπή υποδοχή» του πατριάρχου από παπικούς, διαμαρτυρομένους, ευαγγελικούς και αγγλικανούς, «οικουμενική προσευχή» των παρισταμένων, συνόδευση «εν πομπή» του πατριάρχου μέχρι την έξοδο του ναού από τους επισκόπους των άλλων διοικήσεων και ο οικουμενιστικός χορός καλά κρατεί. Η ψευδοένωση των «εκκλησιών» με την Ορθοδοξία έχει προφανώς συμφωνηθεί, οι όροι της ενώσεως έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται (αναγνώριση «αδελφών εκκλησιών», μυστηρίων, αποστολικής διαδοχής, επισκοπικού αξιώματος του Πάπα κ.ά.) και οι κληρικοί μας περιμένουν πότε θα ιδούν το «κοινό ποτήριο» για να πάνουν το μνημόνιο των οικουμενιστών προϊσταμένων τους! Το κοινό, βεβαίως, ποτήριο το έδαψε στη Ραβέννα, αλλά δεν μας έκανε και τόση εντύπωση, ίσως διότι το περιμέναμε πιο επίσημο, μεταξύ Πάπα και Πατριάρχου, και όχι μεταξύ Πατριάρχου και ρωμαιοκαθολικών πιστών. Το «κοινό ποτήριο» υπάρχει από την εποχή ακόμη του Αθηναγόρα, όπως μας πληροφόρησε το οπουδαιότατο και άκρως αποκαλυπτικό άρθρο του π. Γεωργίου Μεταλλίνου «Οι Διάλογοι χωρίς προσωπείο». Το «κοινό ποτήριο» υπάρχει και στη Σύρο. Το «κοινό ποτήριο» υπάρχει και στο χώρο του Αποδήμου Ελληνισμού, όπου πολλοί κληρικοί μας δίδουν, εν γνώσει τους, την Θ. Κοινωνία στους επεροδόξους υπό τα έκπληκτα βλέμματα και τις διαμαρτυρίες των ορθοδόξων πιστών (που πίπτουν όλες στο κενό). Περιμένουμε το «κοινό ποτήριο», και η ένωση έχει γίνει μέσα στη σπίτια μας με τους μικτούς γάμους ορθοδόξων και επεροδόξων, που αυξάνονται ραγδαίως σε εξωτερικό και εσωτερικό! Μήπως την Μεταλλίνη μεταβάλλεται σε Αββαείο του Γουέστμινστερ! Πλήρως, δηλαδή, επαλήθευσι των όσων εγράφησαν περί αδιάλειπου συμπροσευχής, και ακαταπάυστου καταπατήσεως των I. Κανόνων, των υποτιθεμένων καλών αρχιερέων μας σιωπώντων και ανεχομένων σκανδαλωδώς την πρωτοφανή αυτή εκκλησιαστική αναρχία. Ήμπορεί, λόγω της παραταμένης καλοκαιρίας, οι χελώνες και οι αρκούδες να έχουν πέσει σε κειμερία νάρκη, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με τους ορθοδόξους επισκόπους μας. Μόνο ένα θεϊκό "ταρακούνημα" δύναται να τους αφυπνίσει και να λύση τη μακαρία, ενοχή και παγερή σιωπή τους. Και όπως δείχνουν τα σημεία των καιρών δεν θα αργήση να έλθη. Ας αγρυπνούμε και ας προσευχώμεθα, «ούτι πιέραι πονηρά εισι!»

ιανόπιος το αιρετικό και εωσφορικό του πρωτείο επισημότατα, μέσα στον Πατριαρχικό ναό του Αγ. Γεωργίου, και ο Πατριάρχης μας τον κατασπάσθηκε γι' αυτό, του έδωσε δώρο, ύψωσαν ενωμένα τα χέρια τους θριαμβευτικά από τον εξώστη, ο δε Αρχιεπίσκοπός μας (ο πρών) έσπευσε, μετά απ' όλα αυτά, στο Βατικανό να αγκαλιάσει τον αρετάντο αιρετικό και να διακήρυξε την έναρξη συνεργασίας μαζί του για τον επανευαγγελισμό της αποχριστιανοποιημένης Ευρώπης, ληστρονώντας ότι η κυριωτέρα αιτία σπορχρισμού της Ευρώπης είναι ο ίδιος ο Πάπας! Μήπως οι οικουμενιστάι είναι έτοιμοι να ενθρονίσουν τον Αντίχριστο στον ναό του, όπως είδε σε δράμα σύγχρονος άγιος Γέροντας της Ρωσίας, και εμείς περιμένουμε το «κοινό ποτήριο» για να παύσωμε το μνημόνιο τους; Είθε ο Θεός να φωτίση όλους μας, και προ πάντων τους ευλαβείς κληρικούς μας, διότι «εσχάτη ώρα εστί και... ο Αντίχριστος έρχεται, και νυν αντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν» (Α' Ιωάν. 2,18).

Υ.Γ. Είχε τελειώσει η σύνταξη του παρόντος άρθρου, όταν ο γράφων πληροφορήθηκε τον νέο προσευκτικό σταθμό του κ. Βαρθολομαίου μετά το Σιρασβούργο. Όπως ανέφεραν τα ειδοποιογραφικά πρακτορεία, ο Πατριάρχης μας «επεσκέφθη και το Λονδίνο, προσκεκλημένος του αρχιεπισκόπου του Καντέρμποντρι για να παρουσιάσουν μαζί τα μέχρι τώρα αποτελέσματα του θεολογικού διαλόγου της Αγγλικανικής και Ορθοδόξου εκκλησίας και να διακρυθούν την συνέχισή του.

Μετά την ανωτέρω διαδικασία στην επίσημη κατοικία του αρχιεπισκόπου του Καντέρμποντρι, ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ο προκαθήμενος της Αγγλικανικής εκκλησίας χοροτάτησαν σε λειτουργία στο Αββαείο του Γουέστμινστερ! Πλήρως, δηλαδή, επαλήθευσι των όσων εγράφησαν περί αδιάλειπου συμπροσευχής, και ακαταπάυστου καταπατήσεως των I. Κανόνων, των υποτιθεμένων κα